

Великото народно събрание въ Оборище.

(по З. Стояновъ).

II. Попъ Грую.

Късно вечеръта на 14 априлъ тръгна и Бенковски изъ Панагюрище, заедно съ нѣколко панагюрци, Банския попъ Грую и азъ.

Придружаваше ни и Крайчо войвода съ 5—6 избрани юнаци, готови на всичко. На края на градеца ни чакаха още около 20 души момци. Всички бѣхме на коне.

Всички тия момци блѣщѣха съ накиченитѣ върху си оржжия, ала попъ Грую надминаваше всички. Той влачеше дълга сабя, останала отъ врѣмето на султанъ — Селима и часъ по часъ я вадѣше да я върти надъ главата си, като въ сжщото врѣме свиваше юздитѣ на своя конь и го караше да притичва напредъ-назадъ. Два пицова съ желти тапанджии — на голѣмина като турски часовникъ — повдигаха отъ двѣтѣ страни попското расо. Кръстътъ му бѣше прѣстѣгнатъ съ мешиненъ селяхлъкъ, на който имаше нанизани различни паласки...

Веселъ човѣкъ бѣ свещеникъ Грую. Той не се отдѣляше отъ Бенковски и навсѣкждѣ го придружаваше и му помагаше въ бунтовническитѣ работи.